

OKRESNÍ SOUD V OSTRAVĚ

Došlo: 22-12-2014 08.30

Poč. stěž. _____ právní _____

Hodnota kolik _____

56Co 498/2014-750

Toto rozhodnutí nabylo právní moci:

výrok ..... dne 10.1.2015

výrok ..... dne .....

V Ostravě

dne 17.03.2015

Usnesení

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Evy Zavrtákové a soudkyň JUDr. Evy Placzkové a JUDr. Kristiny Žídkové ve věci péče o nezletilé: J. [REDACTED], nar. [REDACTED].2008 a R. [REDACTED], nar. [REDACTED].2010, obě nezl. děti zastoupené kolizním opatrovníkem – **Úřadem pro mezinárodněprávní ochranu dětí v Brně**, se sídlem v Brně, Šilingrovo náměstí 3/4, děti rodičů: matky A. [REDACTED], nar. [REDACTED].1987, občanky Slovenské republiky, bytem [REDACTED], okres Košice – Okolie, Slovenská republika, zastoupené Mgr. Denisou Belošovičovou, advokátkou se sídlem v Ostravě-Slezské Ostravě, Bohumínská 788/61, a otce Ing. J. [REDACTED], nar. [REDACTED].1985, bytem v Ostravě – Porubě, [REDACTED], v řízení o úpravu rodičovské zodpovědnosti pro dobu před a po rozvodu manželství rodičů a o **předběžné opatření, k odvolání matky** proti usnesení Okresního soudu v Ostravě ze dne 25.9.2014 č.j. OP 1352/2013-715,

t a k t o :

I. Usnesení okresního soudu v odstavci I. výroku **se mění** takto:

Dosavadní úprava předběžné péče otce stanovená usnesením Krajského soudu v Ostravě, č.j. 56Co 263/2014-504 ze dne 12.6.2014 **se mění** tak, že nezl. děti J. [REDACTED] a R. [REDACTED] se s účinností od 1. dne měsíce následujícího po doručení tohoto usnesení oběma rodičům **předběžně svěřují do střídavé péče obou rodičů**, a to:

- vždy v měsících **2., 4., 6., 8., 10. a 12.** každého roku do výchovy **matce**,
- vždy v měsících **1., 3., 5., 7., 9. a 11.** každého roku do výchovy **otci**.

Každý z rodičů je povinen předat obě nezl. děti v 15.00 hod. posledního dne každého měsíce, ve kterém má děti ve své péči, v místě svého trvalého bydliště druhému z rodičů.

Každý z rodičů, který má děti ve své péči, je povinen umožnit druhému z rodičů:

- kontakt s oběma nezl. dětmi prostřednictvím elektronické sociální sítě Skype nebo prostřednictvím telefonní linky každou neděli v době od 18.00 hod. do 19.00 hod., a to minimálně po dobu 30 minut,
- styk s nezl. dětmi v místě svého trvalého bydliště vždy druhou neděli v měsíci v době od 13:00 hod. do 16.00 hod.

II. V odstavci II. výroku se usnesení okresního soudu potvrzuje.

O d ů v o d n ě n í :

Okresní soud v Ostravě usnesením zamítl návrh matky na vydání předběžného opatření ve věci nezl. dětí J. [REDAKCE] a R. [REDAKCE]. Stejným usnesením zamítl návrh matky na přerušení řízení ve věci úpravy poměrů k oběma nezl. dětem.

Matka proti usnesení podala včasné odvolání. Odvoláním usilovala o změnu usnesení okresního soudu v tom smyslu, že jejímu návrhu soud vyhověl a upraví předběžně styk matky s dětmi tak, aby matka mohla mít kontakt s dětmi bez přítomnosti otce každý druhý měsíc v roce. Zmiňovala okolnosti, za kterých v minulosti rozhodovaly soudy České republiky o svěřeni nezl. dětí do předběžné péče otce a soudy Slovenské republiky o určení obvyklého pobytu dětí na území České republiky. Uváděla, že nezl. děti s matkou přicestovaly do Ostravy dne 27.6.2014, kde měl otec matce i dětem zabezpečit bydlení na jeho vlastní náklady.

Matka nemá finanční prostředky, aby si v České republice zajistila bydlení. Z usnesení Krajského soudu Košice, sp. zn. 7Cop 370/2013 však vyplývá, že otec byl povinen matce a dětem zabezpečit přiměřené bydlení na své vlastní náklady, a to do pravomocného skončení řízení o úpravu rodičovských práv a povinností příslušným soudem v České republice. Skutečnost je taková, že otec má v nájmu byt od své vlastní matky, ze kterého matku vykazuje a nedovolí matce podílet se na výkonu rodičovských práv a povinností k dětem. Kolizní opatrovník a Úřad městského obvodu Poruba jsou informováni o tom, co se v bytě děje při zajišťování styku matky s dětmi. V blízkosti matky se neustále pohybuje nějaká další osoba. Soud by si měl obstarat stanovisko tohoto úřadu o tom, jak probíhá matčin kontakt s dětmi a kdo se ho účastní, zda jsou zachovávána matčina rodičovská práva a zda má matka možnost s dětmi chodit ven. Matka si nedokáže vysvětlit neochotu kolizního opatrovníka tento kritický stav řešit. Přitom je jeho povinností chránit nejlepší zájem nezl. dětí. Matčiny návštěvy u nezl. dětí jsou vždy několikadenní, otec však matku z bytu vyhání pokaždé, když se má setkat se svou přítelkyní a má předem naplánováno přemístění dětí k prarodičům. Matce nezbývá, než čekat na další povolení otce, kdy smí přicestovat a setkat se s dětmi v přítomnosti jiných osob.

Kolizní opatrovník nezl. dětí vyjádřil stanovisko, že nebyla prokázána naléhavá potřeba, která by odůvodňovala změnu rozhodnutí o předběžném svěřeni dětí do péče otce.

Otec se k odvolání matky nevyjádřil.

Zamítavé usnesení okresního soudu bylo podrobeno odvolacímu přezkumu v obou výrocích na podkladě včasného matčina odvolání podle ust. § 214 odst. 2) písm. c) o.s.ř., tj. zákona č. 99/63 Sb. ve znění před účinností novely provedené zákonem č. 293/2013 Sb., s odkazem na článek II. přechodných ustanovení, bod 2. tohoto zákona. Návrh na přerušení řízení a na vydání předběžného opatření o úpravě střídané výchovy obou rodičů podala matka v rámci řízení zahájeného návrhem otce k datu 12.1.2012. Tímto návrhem otec navrhl úpravu rodičovských práv a povinností k oběma nezl. dětem a úpravu styku. Odvolání matky je přinejmenším z části důvodné.

K problematice mezinárodní příslušnosti soudů a k řešení kolize práva odvolací soud doplnil závěry okresního soudu. Mezinárodní příslušnost soudů vzhledem k tomu, že matka je občanem Slovenské republiky, určuje **Nařízení Rady ES 2201/2003** o příslušnosti a uznávání a výkonu rozhodnutí ve věcech manželských a ve věcech rodičovské zodpovědnosti a o zrušení Nařízení (ES) 1347/2000. Podle bodu 12 úvodních ustanovení pravidla pro určení příslušnosti ve věcech rodičovské zodpovědnosti stanovená tímto nařízením jsou formulována **s ohledem na nejlepší zájmy dítěte**, zejména na blízkost. To znamená, že příslušným by měl být především soud členského státu, ve kterém má dítě své obvyklé bydliště, s výjimkou určitých případů změny bydliště dítěte, nebo soud

určený dohodou nositelů rodičovské zodpovědnosti. Článek 1 odst. 2) písm. a) určuje, že Nařízení se vztahuje rovněž na občanskoprávní věci týkající se práva péče o dítě a práva na styk s dítětem. Podle článku 8 odst. 1) Nařízení soudy členského státu jsou příslušné ve věci rodičovské zodpovědnosti k dítěti, které má v době podání žaloby obvyklé bydliště na území tohoto členského státu.

V článku 61 Nařízení se odkazuje ve věcech rodičovské zodpovědnosti a opatření k ochraně dětí na **Haagskou úmluvu ze dne 19.10.1996** o pravomoci orgánů, použitelném právu, uznávání a výkonu rozhodnutí a spolupráci ve věcech rodičovské zodpovědnosti a opatření k ochraně dětí. Podle článku 1 písm. b) Haagské úmluvy publikované pod č. **141/2001 Sb.m.s.** cílem této úmluvy je určit, jakého práva mají tyto orgány při výkonu své pravomoci používat.

Podle článku 17 Haagské úmluvy výkon rodičovské zodpovědnosti se řídí právem státu obvyklého bydliště dítěte. Pokud se obvyklé bydliště dítěte změní, řídí se právem státu nového obvyklého bydliště.

Na základě těchto ustanovení odvolací soud uzavírá, že je dána mezinárodní příslušnost soudů ČR, na jejímž území mají obě nezl. děti obvyklé bydliště a při řešení návrhů matky bylo nutno použít hmotného práva České republiky.

Odvolací soud vycházel dále ze zjištění, že návrh na úpravu výchovy a výživy k oběma nezl. dětem pro dobu před a po rozvodu manželství obou rodičů podal otec dne 12.1.2012 u Obvodního soudu Praha-východ. Tento soud usnesením ze dne 18.12.2013, č.j. 30Nc 13/2012-536 ve znění usnesení KS v Praze, č.j. 28Co 40/2014-600 ze dne 29.1.2014 jednak určil za místo obvyklého bydliště nezl. dětí do pravomocného rozhodnutí ve věci samé bydliště na adrese **Ostrava-Poruba, [redacted], byt č. 10** a rozhodl o přenesení příslušnosti na Okresní soud v Ostravě. Matka podala návrh na úpravu práv a povinností rodičů k oběma nezl. dětem u Okresního soudu Košice – Okolie pod sp. zn. 19P 89/2011. Okresní soud Košice – Okolie usnesením ze dne 31.1.2014, č.k. 19P 89/2011-708 rozhodl o zastavení řízení se závěrem, že již není dána jeho mezinárodní příslušnost. V mezidobí totiž Okresní soud Košice I. vydal z podnětu otce usnesení ze dne 23.9.2012, č.k. 11P 26/2012-624, které potvrdil Krajský soud v Košicích usnesením č.k. 7Cop/370/2013-728, jímž bylo rozhodnuto o navrácení dětí matkou do místa jejich obvyklého pobytu v České republice a o povinnosti matky zabezpečit návrat dětí do místa obvyklého pobytu dětí v ČR. Současně určil **povinnost otci, aby matce s dětmi zabezpečil** do pravomocného rozhodnutí soudu ČR o úpravě rodičovské zodpovědnosti, případně do rozvodu manželství rodičů, **přiměřené ubytování na vlastní náklady**. Usnesením Krajského soudu v Ostravě ze dne 12.6.2014, č.j. **56Co 263/2014-504** bylo rozhodnuto o změně zamítavého usnesení Okresního soudu v Ostravě ze dne 20.3.2014, č.j. OP 1352/2013-332. Tímto usnesením Okresní soud v Ostravě zamítl návrh otce o předběžné úpravě výchovného prostředí. Krajský soud v Ostravě toto usnesení změnil a rozhodl o svěření nezl. dětí předběžně do péče otci.

Na podkladě dovolání matky proti usnesení Krajského soudu Košice ze dne 25.11.2013, sp. zn. 7Cop 370/2013 Nejvyšší soud Slovenské republiky usnesením ze dne 28.8.2014 pod sp. zn. 2Cdo 209/2014 zrušil usnesení Krajského soudu v Košicích ze 25.11.2013, sp. zn. 7CoP 370/2013 a věc vrátil krajskému soudu k dalšímu řízení. Krajský soud v Košicích novým usnesením ze dne 24.10.2014, č.k. 7Cop/2088/2014-914 změnil dřívější usnesení Okresního soudu Košice I. ze dne 23.9.2013, č.k. 11P 26/2012-624 ve znění opravného usnesení tak, že **řízení o nařízení návratu nezl. dětí do země jejich obvyklého pobytu zastavil** a zrušil toto usnesení jen ve výroku o nákladech řízení a v tomto rozsahu věc vrátil okresnímu soudu k dalšímu řízení. Přijal totiž závěr, že nezl. děti se již nenacházejí na území SR a došlo k jejich faktickému návratu na území České republiky, kde je místo obvyklého pobytu dětí.

Dále odvolací soud zjistil z obsahu spisu, že matka v rámci podání adresovaného Okresnímu soudu v Ostravě ze dne 29.6.2014 oznámila, že dne 26.6.2014 společně s oběma dětmi přicestovala do České republiky do místa určeného jako obvyklé bydliště dětí (jde o byt ve vlastnictví rodičů otce, který si otec pronajal). Matka měla mít od otce příslib, že samotný otec nebude byt obývat. Otec však údajnou dohodu rodičů nedodržel.

Návrhem ze dne 19.9.2014, který došel soudu v elektronické podobě, a jehož originál byl doručen 24.9.2014, matka navrhla přerušení řízení s odkazem na kasační usnesení Nejvyššího soudu SR, kterým bylo rozhodováno ve věci navrácení dětí do místa obvyklého pobytu v ČR. V pořadí 2. návrhem v elektronické podobě, jehož originál došel soudu 25.9.2014, matka navrhla **novou předběžnou úpravu výchovného prostředí**, tedy změnu dosavadní úpravy tak, že děti budou svěřeny předběžně do střídavé výchovy obou rodičů, vždy na dobu jednoho měsíce, matce v měsících 2,4,6,8,10,12, otci v měsících 1,3,5,7,9,11. Současně navrhla, ať rodič, který bude mít děti v konkrétním měsíci v péči, je povinen umožnit druhému rodiči kontakt s dětmi prostřednictvím elektronické komunikace přes Skype vždy v neděli, v úterý a pátek od 19.00 hod. po dobu třiceti minut, a rodič, který nebude mít děti v konkrétním měsíci v péči, má právo na styk s dětmi každou druhou neděli v měsíci v místě bydliště druhého z rodičů. K předávání dětí bude docházet na Hlavním nádraží v Žilině.

Z obsahu zprávy Statutárního města Ostrava, Úřadu městského obvodu Poruba ze dne 15.9.2014 plyne, že od 27.6.2014 se nezl. děti skutečně zdržují na adrese Ostrava-Poruba, Dvorní 755 společně s otcem. Matka byt spolu s nimi užívá, pokud se nachází na území ČR. Jedná se o byt velikosti 2 + 1, v němž má 1 pokoj k dispozici otec a druhý pokoj děti. Náklady spojené s bydlením a výživou dětí hradí otec. Vzhledem k tomu, že rodiče nejsou schopni se o úpravě poměrů k dětem dohodnout a jsou ve stálém konfliktu, byla rodičům doporučena odborná pomoc prostřednictvím mediace při Fondu ohrožených dětí Ostrava. Termin mediace proběhl 11.7.2014. Každý z rodičů měl o průběhu mediace odlišnou představu. Matka chtěla řešit aktuální situaci týkající se péče o děti a zajištění nerušeného

kontaktu s dětmi, otec chtěl řešit v minulosti podané trestní oznámení ve věci podezření na zneužívání nezl. Jany otcem a zjistit důvody, proč matka toto oznámení podala. Oba rodiče se mediace zúčastnili, ale od počátku mezi nimi docházelo k nedorozumění, a otec po krátké době mediační místnost opustil. Další případová konference proběhla 5.8.2014, na které však rodiče nedospěli k žádné dohodě. Matka podle svého tvrzení byla k datu vyhotovení zprávy nezaměstnaná, bez finančních prostředků, do práce měla nastoupit na Slovensku v dohledné době. Z téhož důvodu nebude schopna tak často dojíždět do České republiky. Dosavadní cesty za dětmi matce hradila její rodina. Matka pobývala s dětmi v ČR ve dnech 27.6. – 4.7., 7.7. – 12.7., 16.7. – 24.7., 4.8. – 6.8., 21.8. – 24.8. a 28.8. – 3.9.2014. Podle matky si otec organizoval program s dětmi v průběhu léta sám, někdy odcházel z domu jen s nezl. Janou a matka zůstávala doma s mladším René za asistence prarodičů otce, kteří do bytu docházeli. Matka situaci vnímala tak, že je hlídána neměla s dětmi nerušený kontakt. Klíč od bytu měla jen od základního zámku, nikoli od přidavného zámku a byla závislá na otci. Matka nemá v úmyslu se do České republiky vrátit. Pokud nedosáhne svěření dětí do své výhradní péče, představuje si realizaci střídavé péče či rozšířenou úpravu styku. Otec při šetření uvedl, že je ochoten matku akceptovat „ve svém bytě“ vždy jeden týden v měsíci a tato situace je udržitelná přibližně po období jednoho roku. Otec si přeje, aby děti byly svěřeny do jeho trvalé péče a matce upraven styk. Otec pracuje ve spol. Varoc lighting systém s.r.o. v Šenově u Nového Jičína v pobočce se sídlem v Ostravě a udržuje známost. Partnerka otce bydlí samostatně a do bytu otce dochází. Obě nezl. děti od 1.9.2014 navštěvují mateřskou školu. Prarodiče ze strany otce se s dětmi stýkají z části sami, z části za přítomnosti otce. Rodinnou terapii není možno realizovat vzhledem k pobytu matky na území SR. Ze zápisu z případové konference ze dne 5.8.2014 v sídle Úřadu městského obvodu Poruba bylo zjištěno, že terapie proběhla za přítomnosti obou rodičů, prarodičů ze strany otce a psychologů úřadu. Cílem konference bylo vedení rodičů k dohodě o úpravě poměrů k nezl. dětem pro dobu, než soud definitivně rozhodne, aby byly zachovány kvalitní vazby obou rodičů s dětmi. Při samostatném jednání s otcem bylo zjištěno, že otec si přeje, aby děti navázaly pevnou vazbu s ním, a aby ho poznaly jako svého rodiče. Matka si přála být s nezl. dětmi co nejvíce a mít možnost realizovat styk s dětmi samostatně. Prarodiče uvedli, že vnímají velké napětí ve vztazích rodičů, které vzniká z toho, že rodiče jsou nuceni pobývat spolu v jednom bytě. Největší obavy měli prarodiče z toho, aby matka opětovně neodvezla děti na Slovensko. Oběma rodičům bylo doporučeno dosáhnout dohody na rozsahu a frekvenci styku. Matce bylo doporučeno, aby si zajistila na území ČR vlastní zázemí.

Podle § 102 odst. 1) o.s.ř. je-li třeba po zahájení řízení zatímně upravit poměry účastníků nebo je-li po zahájení řízení obava, že by výkon rozhodnutí v řízení posléze vydaného mohl být ohrožen, může soud nařídit předběžné opatření.

Podle § 102 odst. 3) věta druhá ust. § 75 odst. 1) věta druhá, ... § 75c odst. 2) – 4), § 76 ..., § 76e ..., § 77 odst. 1) písm. b) – d) a odst. 2) ... zde platí obdobně.

Podle **§ 75 odst. 1) věta druhá** o.s.ř. jiné předběžné opatření nařídí předseda senátu na návrh; návrhu není třeba, jde-li o předběžné opatření pro řízení, které může soud zahájit i bez návrhu.

Podle **§ 75c odst. 1) písm. a)** o.s.ř. nepostupoval-li podle § 75a odst. 1) nebo § 75b odst. 2), předseda senátu nařídí usnesením předběžné opatření, jestliže bude prokázáno, že je třeba, **aby byly zatímně upraveny poměry účastníků**, nebo že je tu obava, že by výkon soudního rozhodnutí byl ohrožen, a jestliže budou alespoň osvědčeny skutečnosti, které jsou rozhodující pro uložení povinnosti předběžným opatřením.

Podle **§ 76 odst. 1) písm. b)** o.s.ř. předběžným opatřením může být účastníkům uloženo zejména, aby odevzdal dítě do péče druhého z rodičů nebo do péče toho, koho označí soud.

Podle **§ 77 odst. 1) písm. d)** o.s.ř. předběžné opatření zanikne, jestliže uplynula určená doba, po kterou mělo trvat.

Odvolací soud oproti závěrům vyjádřeným v napadeném usnesení okresního soudu dospěl ke stanovisku, že nastala taková změna poměrů mezi rodiči a nezletilými dětmi, která odůvodňuje změnu dosavadní předběžné úpravy výchovného prostředí. Změna poměrů souvisí s tím, že matka, která v roce 2011 odcestovala s oběma dětmi na území SR, kde se s dětmi zdržovala a odmítala návrat dětí zpět do ČR (do původního společného bydliště obou rodičů v Odolené Vodě, návrat ostatně nebyl možný). V důsledku dřívějšího rozhodnutí slovenských soudů v řízení zahájeném k návrhu otce podle Haagské úmluvy o občanskoprávních aspektech mezinárodních únosů dětí matka s oběma dětmi přicestovala dne 26.6.2014 na území ČR. Děti se od téže doby nacházejí v přímé péči otce. Matka s dětmi bývá jen po dobu svých nahodilých návštěv, a to výlučně na území ČR. Matčině návrhu na předběžné udělení souhlasu k jejímu vycestování s dětmi znovu na území SR okresní soud usnesením ze dne 22.7.2014 nevyhověl a Krajský soud v Ostravě usnesením ze dne 13.8.2014, č.j. 56Co 365/2014-51 toto usnesení potvrdil.

Matka, občan Slovenské republiky, ztratila na území ČR veškeré zázemí nemá prostředky k tomu, aby si na území ČR zajistila přechodné bydliště a v době svých návštěv v ČR je odkázána na to, že jí otec po dobu návštěvy strpí ve svém bytě, který obývá společně s oběma nezletilými dětmi. Otec podle vlastního vyjádření je ochoten matce umožnit pobyt v bytě jedenkrát do měsíce, a to maximálně po dobu jednoho roku. Přitom podle dřívějších rozhodnutí KS Košice, č.j. 7Cop 370/2013-728, které však usnesením ze dne 28.8.2014 Nejvyšší soud SR zrušil, a podle usnesení KS v Praze, sp. zn. 28Co 2014/600 byl otec povinen matce s dětmi zabezpečit na vlastní náklady přiměřené ubytování do doby pravomocného rozhodnutí soudu ČR o úpravě rodičovské zodpovědnosti. Vykonatelnost rozhodnutí určujících otci tuto povinnost, je diskutabilní, záměrem těchto rozhodnutí však bylo, vzhledem k zániku dřívějšího společného bydliště rodičů, **umožnit matce s nezletilými**

děťmi nerušené provizorní bydlení na území ČR do doby trvalého řešení výchovného prostředí a výživy dětí, a to na náklady otce. Taková situace však nenastala. Vzhledem k tomu, že matka otálela s návratem dětí do ČR, bylo vydáno usnesení, kterým byly děti předběžně svěřeny do péče otci (viz usnesení KS v Ostravě ze dne 12.6.2014, č.j. 56Co 263/2014-504). Matka nemá ovšem možnost na území ČR s dětmi ve stejném bydlíšti bydlet a její právo podílet se na péči o nezl. děti a vykonávat svou rodičovskou zodpovědnost je tak výrazně omezeno. Při řešení dřívější předběžné úpravy výchovného prostředí ve prospěch otce však odvolací soud důvodně předpokládal, že matce bude umožněno s dětmi bydlet ve společném bydlíšti, které otec zajistí. Taková situace nenastala.

Předběžná úprava výchovného prostředí nemá zamezit druhému z rodičů výkon jeho rodičovské zodpovědnosti k nezl. děťm. Stejně tak absence dobré komunikace mezi rodiči a nemožnost dosáhnout dohody rodičů nemá být důvodem pro svěření děťm do (předběžné) péče pouze jednoho z rodičů, jestliže jsou citové vazby mezi děťmi a oběma rodiči zachovány, oba rodiče mají o péči o nezl. děti zájem a pro tuto péči mají srovnatelné kvalitní předpoklady. Nejlepším zájmem děťm je, aby rozpad vztahů mezi rodiči pocíťly co nejméně (viz rozhodnutí Ústavního soudu ČR, sp. zn. III.ÚS 1206/09). Soud o předběžné úpravě výchovného prostředí má rozhodovat také v nejlepším zájmu děťm a vzít v potaz existenci pokrevního pouta mezi děťmi a rodiči, míru zachování identity dítěte a jeho rodinných vazeb, schopnost každého rodiče usilujícího o svěření dítěte do péče zajistit jeho vývoj, fyzické, vzdělávací, emocionální, materiální a jiné potřeby a v neposlední řadě přání dítěte (viz rozhodnutí Ústavního soudu ČR, sp. zn. I.ÚS 2483/13). Zájmem děťm nepochybně je, aby byly především v péči obou rodičů. Ponechání děťm v předběžné výchově otci, který neumožnil matce stálý pobyt s děťmi v obvyklém bydlíšti děťm na území ČR, by byl neodůvodněným trestem matky a ve výsledku by se mohl negativně odrazit na citových vazbách matky s děťmi. Pro rozhodnutí, kterému z rodičů dát přednost z hlediska jeho lepších předpokladů při péči o nezl. děti je významné také to hledisko, zda rodič uznává roli a důležitost druhého rodiče v životě dítěte (viz rozhodnutí Ústavního soudu ČR, sp. zn. I.ÚS 266/10). Neochota otce dosáhnout dohody s matkou a matce umožnit spravedlivý podíl na kontaktech s nezl. děťmi nelze podpořit „odměnou otce“ v tom smyslu, že matčin návrh na předběžnou úpravu střídavé výchovy soud zamítne. Takové úpravě totiž nebrání ani věk a potřeby děťm, zatím obou předškolního věku. Nelze rovněž očekávat, že okresní soud v dohledné době rozhodne ve věci trvalé úpravy výchovného prostředí a výživy u děťm pro dobu před a po rozvodu manželství rodičů. O četných návrzích rodičů na předběžnou úpravu (případně prarodičů ze strany otce) okresní soud opakovaně rozhodoval v řadě svých usnesení a v odvolacím řízení o jejich odvolání Krajský soud v Ostravě, což oddálilo možnost okresního soudu v řízení pokračovat tak, aby bylo možno ve věci samé rozhodnout (viz usnesení KS v Ostravě o odvolání některého z rodičů a prarodičů č.j. 56Co 263/2014-504, č.j. 56Co 264/2014-509, 56Co 265/2014-514, 56Co 266/2014-519, ze dne 12.6.2014, č.j. 56Co 313/2014-659, ze dne 17.7.2014, č.j. 56Co 365/2014-51 ze dne 13.8.2014 a č.j. 56Co 382/2014-58 ze dne 25.8.2014). Okresní soud při posuzování důvodnosti návrhu

matky na vydání usnesení o nové předběžné úpravě výchovného prostředí neměl k dispozici úplnou zprávu Úřadu městského obvodu Poruba, odd. sociálněprávní ochrany dětí ze dne 15.9.2014, nýbrž pouze její část (viz č.l. 685, 686 a 721-722). Druhá strana téže zprávy byla doručena soudu teprve dne 29.9.2014, napadené usnesení bylo ovšem vydáno 25.9.2014. Odvolací soud s odkazem na úplný obsah téže zprávy a se zdůvodněním uvedeným výše rozhodl podle § 220 odst. 1) písm. b) o.s.ř. o **změně zamítavého usnesení okresního soudu v odstavci I. výroku tak, že se mění dosavadní úprava předběžné péče otce stanovená usnesením KS v Ostravě, č.j. 56Co 263/2014-504 ze dne 12.6.2014. Nezletilí J. [REDAKCE] a R. [REDAKCE] se předběžně svěřují do střídavé péče obou rodičů, a to**

- vždy v měsících 2., 4., 6., 8., 10., 12. každého roku do výchovy **matce**,
- vždy v měsících 1., 3., 5., 7., 9. a 11. každého roku do výchovy **otce**,

s účinností od 1. dne měsíce následujícího po doručení tohoto usnesení rodičům.

Každý z rodičů je povinen předat obě nezl. děti vždy v posledním dni každého měsíce, ve kterém má děti ve své péči, a to v 15.00 hod. **v místě svého trvalého bydliště** druhému z rodičů. Předávání dětí na nádraží v bydlišti matky by totiž matku neodůvodněně zvýhodnilo.

Každý z rodičů, který má děti ve své péči, je povinen umožnit druhému z rodičů:

- kontakt s oběma nezl. dětmi na dobu 30 minut prostřednictvím elektronické sociální sítě Skype nebo prostřednictvím telefonní linky každou neděli v době od 18.00 hod. do 19.00 hod., a to po dobu nejméně 30 minut,
- styk s nezl. dětmi v místě svého trvalého bydliště vždy 2. neděli v měsíci v době od 13.00 hod. do 16.00 hod.

Tím je zajištěn přiměřený kontakt rodiče, v jehož péči se děti v konkrétním měsíci nebudou nacházet.

Odvolací soud dále **potvrdil** jako věcně správný zamítavý výrok usnesení okresního soudu v odstavci II., kterým nebylo vyhověno návrhu matky na přerušení řízení (§ 219 o.s.ř.). Pokud matka odůvodnila návrh na přerušení řízení odkazem na kasační usnesení Nejvyššího soudu SR, sp. zn. 2Cdo 209/2014 ze dne 28.8.2014, je třeba současně odkázat na usnesení Krajského soudu Košice ze dne 24.10.2014, č.j. 7Cop/288/2014-914, kterým krajský soud **zastavil** řízení o nařízení návratu nezl. dětí do země jejich obvyklého pobytu po zjištění, že nezl. děti se na území ČR již

nacházejí a rozhodnout o jejich navrácení podle Haagské úmluvy o občanskoprávních aspektech mezinárodních únosů dětí pozbylo opodstatnění.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení není dovolání přípustné (§ 238 odst. 1) písm. a) o.s.ř. ve znění účinném do 31.12.2013).

V Ostravě dne 20.11.2014

Za správnost vyhotovení:
Petra Andrisová

JUDr. Eva Zavrtálková, v.r.
předsedkyně senátu

